RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.825 van 6 juni 2000
in de zaak A. 86.110/VII-19.158.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FLAMAND,
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 16 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. FLAMAND, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat, uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat, nadat verzoeker een dringend beroep op 25 maart 1999 had ingediend, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staat-lozen aan verzoeker bij aangetekende brief van 26 april 1999 een oproeping heeft verstuurd op zijn gekozen woonplaats om op 5 mei 1999 de motieven van zijn asie-laanvraag te komen toelichten; dat in de brief van 26 april 1999 ondermeer het volgende wordt vermeld : "Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op

de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal.";

2. Overwegende dat de bestreden beslissing van 15 juni 1999 als volgt luidt :

> "Aan betrokkene werd op 26 april 1999 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 maart 1999.";

2.1. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat op 7 mei 1999 verzoeker een fax heeft verstuurd naar het Commissariaat-generaal, waarin hij uitlegt, doch niet bewijst, dat hij wegens ziekte niet aanwezig kan zijn op het onderhoud van 5 mei 1999; dat in deze brief wordt verzocht om een nieuwe datum voor het intervieuw; dat pas op 25 juni 1999, nadat de bestreden beslissing werd gewezen en ter kennis werd gebracht op de gekozen woonplaats van verzoeker, Dr. F. T., huisarts te Rekem-Lanaken bevestigt dat verzoeker "omwille van ziekte niet kon aanwezig zijn op (het) intervieuw te Brussel op 05/05/99";

2.2. Overwegende dat vooreerst een dergelijk doktersattest volkomen ongeloofwaardig is en geen enkele bewijskracht heeft, vermits een geneesheer op 25 juni 1999 niet kan vaststellen dat zijn patiënt ziek is op 5 mei 1999, dat vervolgens de desbetreffende geneesheer niet zegt (en ook niet kan zeggen) aan welke ziekte zijn patiënt dan wel leed op voornoemde datum;

Overwegende dat de Commissaris-generaal niet verplicht is om verzoeker te horen; dat hij dit ook heeft vermeld in zijn oproepingsbrief van 26 april 1999 (Deze oproeping impliceert geenszins een erkenning van de noodzaak U te horen. Een heroproeping is in principe niet mogelijk.");

3. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak gesteld te worden; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, geen van de drie middelen van verzoeker ernstig is, het eerste niet, afgeleid uit de schending van artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, omdat het motief van zijn afwezigheid niet is bewezen en dit motief in ieder geval laattijdig werd ter kennis gebracht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zodat de motivering van de bestreden beslissing feitelijk en juridisch correct is, wat tevens blijkt uit de consideransen opgenomen onder punt 2.1.

van dit arrest; het tweede niet, afgeleid uit de schending van art. 52 par. 2, 4*/* van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, omdat de bestreden beslissing de inhoud van voornoemd artikel heeft nageleefd; het derde niet, afgeleid uit de schending van het principe van behoorlijk bestuur en van het recht van verdediging, omdat in de bestreden beslissing wordt meegedeeld wat de vreemdeling precies moet doen om aan een intervieuw deel te nemen; dat tenslotte het voorgelegd doktersattest geen betrekking heeft op een onmogelijkheid gevolg te geven aan de aanvraag om inlichtingen;

4.2. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**